

Jeden chleb

1. Je - den chleb, co zmie - nia się w Chry - stu - sa Cia - ło,
 Je - dno wi - no, co się Krwią Chry - stu - sa sta - ło,
 2. O Pa - ste - rzu, zgro - madź w je - dnej swej o - wcza - rni
 W je - den Ko - ściół zbierz na no - wo i przy - ga - rnij,

- z wie - lu zia - ren psze - ni - cznych się ro - dzi.
 z so - ku wie - lu wi - nnych gron po - - -
 za - błą - ka - ne o - wce, któ - re - gi - ną.
 by - śmy je - dna sta - li się ro - - -

1. cho - dzi. Jak ten chleb, co złą - czył zło - te zia - rna,
 2. dzi - ną. Na ra - mio - na swo - je weź, o Pa - nie,

- tak niech mi - łość złą - czy nas o - fia - rna.
 tych, co sa - mi wró - cić już nie mo - ga.

- Jak ten kie - lich łą - czy kro - pel wie - le,
 Nie - chaj zje - dno - cze - nia cud się sta - nie,

- tak nas Chry - ste w swo - im złącz Ko - ści - le.
 pro - wadź nas ku nie - bu wspól - ną dro - gą.